

TIMO PARVELA

SCHADUW

HET LAND AURORIA

Illustraties: Pasi Pitkänen

CONDOR

1

'Hoempf,' zegt Hoempf.

'Jij zegt nooit wat anders, hè?' vraagt Sara.

En inderdaad, dat doet Hoempf niet.

SANTAPARK

De neonletters steken fel af tegen de duisternis. Peter rilt. Midden in de nacht lijkt het wel alsof het land van de Kerstman door een boze heks is bevroren. De peperkoeken huisjes en souvenirwinkeltjes zijn spookachtig verlicht en zouden zo uit een horrorfilm kunnen komen. Alleen een piepende, uit zichzelf bewegende schommel en een scheef hangend bord ontbreken nog.

‘En nu?’ vraagt Sara ongeduldig.

‘Dat meisje had het over een poort in een grot,’ zegt Peter.

‘Dat meisje? Je weet niet eens hoe ze heet?’ vraagt Sara met een frons.

‘Vergeten te vragen,’ zegt Peter kortaf.

‘Je weet dus niet eens hoe ze heet, maar haar vage aanwijzing vond je geloofwaardig genoeg om bij Hoempf op een slee naar ijsberenland te stappen,’ vat Sara samen.

‘Isabella. Niet Hoempf, Isabella,’ zegt het kleine aardmannetje. Hij springt geïrriteerd op en neer. ‘En ik ben Boris.’

‘Okidoki,’ zegt Sara met een zucht.

‘Niet Okidoki. Bóris!’

‘Bóris. Alles komt goed, want Peter, Bóóóris en Isabella de Hoempf zijn erbij,’ zegt Sara spottend.

‘Boris,’ herhaalt Boris stug.

‘Hoempf,’ zegt Isabella korzelig.

‘Volgens mij moeten we daar zijn.’ Peter wijst naar een rotsachtig heuveltje met een dubbele stalen deur erin. Ervoor staat een hokje waar entreekaartjes worden verkocht.

De dikke deuren zitten potdicht. Dat was te verwachten, want het is midden in de nacht, het park is gesloten en alle normale mensen slapen. Op dit tijdstip zijn alleen schaduwen en aardmannetjes op de been.

‘Is het daar?’ vraagt Sara aan Boris.

‘Is wat waar?’ vraagt Boris.

‘De poort naar dat andere land. Jouw land. Is het die daar?’

‘Hier of daar, wisten we ’t maar.’ Boris schudt zijn hoofd.

‘Hoempf,’ zegt Hoempf droevig.

‘Maar dat weten jullie toch wel?’ dringt Sara aan. ‘Jullie komen er toch vandaan?’

‘Uit Auroria, ja,’ verzucht Boris.

‘Waarvandaan?’ vraagt Peter.

‘Zo heet ons land. Auroria. Vroeger, lang geleden, waren er meerdere poorten. Aardmannetjes liepen in en uit, elfen liepen in en uit, iedereen liep in en uit, maar toen... Oorlog. De poorten gingen dicht. Allemaal, behalve een. Die hebben we lang gezocht, Isabella en ik. Stad en land hebben we afgezocht, want we willen terug naar huis, maar we hebben hem nooit gevonden,’ ratelt Boris terwijl hij nerveus om zich heen kijkt.

‘Dus jullie weten het ook niet?’ vraagt Sara voor alle duidelijkheid.

‘Nee,’ geeft Boris toe.

‘Hoempf,’ zegt Hoempf, die eigenlijk Isabella heet.